

[Vilhelm Rasmussen.]

væsentlige har naaet mit Maal: at bringe Elevantallet op til et stort Tal paa Aarskursus. Og nu kan jeg glæde det ærede Medlem med, at Udsigten for Fremtiden slet ikke er saa daarlig. Jeg haaber, at det ved en sparsommelig Administration maa lykkes mig til næste Aar at komme op paa ca. 1 100 Kursister paa Statens Lærerhøjskole.

Men jeg vil ikke, naar der er givet mig denne Anledning til at tale, undlade at sige min oprigtige Mening til alle Sider om denne Institution.

Læreren former Folkets Fremtid mere end nogen anden. Der gives ikke nogen Gruppe af Mennesker, paa hvis Uddannelse det betaler sig bedre at bringe store Ofre end Lærerstandens. Hvis man blot vilde yde Lærerhøjskolen, udover hvad den nu har at virke med, en Sum saa stor som en Tiendedel af, hvad Landbohøjskolen har at arbejde med, saa skal der om 8 Aar, naar jeg maa fratræde paa Grund af Alder, ikke være en eneste Lærer i Danmark, som ikke har faaet Kursus paa Statens Lærerhøjskole. Det var en Opgave, som det laa nær for Læreren, det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen at hjælpe mig med til at løse. I Stedet for har det ærede Medlem valgt ved en fuldstændig kunstig Regnskabsopstilling at prøve paa at kaste et uheldigt Lys over mit Forhold til en Forgænger, som jeg ved enhver Lejlighed med Rette har fremhævet for hans Fortjenesters Skyld.

Arnth Jensen: Der er et gammel Ord, der siger, at Utak er Verdens Løn. Nu har jeg her fra denne Talerstol om det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen udtalt rosende Ord. Jeg har udtalt mig om hans Dygtighed som Forstander ved Lærerhøjskolen. Jeg har udtalt, at han var en nidkær Mand, og jeg har endogsaa udstyret det ærede Medlem med Ynglingens allerbedste Dyder, baade Ydmyghed og Beskedenhed. Alligevel tager det ærede Medlem paa en saadan Omtale, som om jeg her fra denne Talerstol havde udslynget Fornærmelser mod det ærede Medlem. Dette er aldeles ikke rigtigt, og jeg hævder fremdeles, at den statistiske Vejledning, som det ærede Medlem som Forstander for Lærerhøjskolen har givet, saavel i Aarsberetningen som i de Blade, der har givet denne Fremstilling, ikke meddele objektive statistiske Beregninger, og jeg hævder fremdeles, at den Maade, som jeg har stillet disse Beregninger op paa, er den rigtige. Jeg henstiller til det ærede Medlem, at

han foruden de andre mange udmærkede Kursus, der er paa Lærerhøjskolen, ogsaa prøver paa at faa et Kursus i Statistik og saa selv gaar med til dette Kursus. Jeg skal for øvrigt ikke beskæftige mig videre med det ærede Medlem, men skal gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister.

Maa jeg allerførst nævne et mindre, i og for sig meget betydende, men maaske lidt mindre Spørgsmaal i denne Debat, som jeg glemte i mit første Indlæg. Det er angaaende Skolebørns Fribefordring paa Statsbanerne. Den højtærede Undervisningsminister ved, at jeg tidligere har omtalt denne Sag, og jeg vil takke Undervisningsministeren for det Fremskridt, der allerede er naaet. Men den højtærede Undervisningsminister ved ogsaa, at der særlig fra Landsbylærernes Side er et Ønske om, at den Begrænsning for En Dags Skole-Rejserne, der findes, maa blive ophævet. Jeg frembærer igen dette Spørgsmaal for den højtærede Minister og beder om, at dette Ønske maa blive imødekommet.

Maa jeg dernæst gøre nogle Bemærkninger i Anledning af den højtærede Undervisningsministers Svartale forleden Dag. Angaaende min Omtale af Seminarierne udtalte den højtærede Minister, at naar de af mig citerede Linier af Anmærkningerne til Finanslovforslaget var indsat i dette, var Grunden den, at vore Statsseminarier har været forsømt i en Aarrække, og da man gennem et nedsat Udvalg, efter at Seminarieloven var vedtaget, gav sig til at undersøge disse Forhold, viste det sig, at der skulde raades Bod paa en mangeaarig Forsømmelse.

Nu er efter min Mening Spørgsmaalet dette: Vidste den højtærede Undervisningsminister ikke før Afsendelsen af den omtalte Skrivelse til Udvalget om Læreruddannelsen, i hvilken Forfatning Seminarierne var, og var Udgifterne til Afhjælpning af de eventuelle gamle Mangler ikke medtaget i de Beregninger, der overlodes Udvalget? Jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilalelse citere et Par Linier af den Skrivelse, som blev tilstillet Udvalget. Der staar følgende:

„Man har i Anledning af Udvalgets Forespørgsel brevvekslet med alle Statsseminarierne om Fremskaffelse af disse Lokaler, og det har da vist sig, hvad Ministeriet allerede paa Forhaand maatte være klar over, at Statsseminariernes Lokaleforhold særlig med Hensyn til Fagklasser og disses Udstyrelse lader saa meget tilbage at ønske, at enhver Ombygning ved og Tilbygning til Stats-